

P&G COMMUNICATION & INFORMATION

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

COMMUNICATIO ET INFORMATIO P&G

THE P&G SAGA · 12

Informatio

Primi qui communicaverunt homines primitivi sine vestibus fuerunt. Primi qui informaverunt homines primitivi cum vestibus fuerunt, et tessera diurnarii.

Adhuc homines primitivi. Nihil mutatum est. Nisi quod primi vitam superare debebant, dum secundi victum quaerunt superstites ad vitam revocando.

Sed non est tempus disputationum aut reprehensionum — has artes numquam exercui.

Quod facere velim est differentiam anthropologicam inter utrosque fabulis narrare.

Prima vera forma communicationis — et hic omnes e sellis exsiliunt — est silentium.

Ante verbum, ante vocem, ante gestum, ante habitum, usus silentii semper intellegentiam hominis ex facultate cogitandi et decernendi metitus est — numquam contra.

Et viri, simul congregati, tacebant, stellas, res abstractas, res cogitatas spectantes — donec, procul, mulierum caterva, certa se solas esse, inter se loqui coepit: voces submissae, sonus temperatus, numerus temperatus, modus ordinatus, unumquodque verbum diligenter positum. Tales sunt mulieres.

Sed prima lectio quam silentium humano generi reliquit non est quaedam verecundia interior — est methodus, ultimus limes intra omne spatium ubi vera consilia capiuntur.

Tamen strepitus intra silentium id ipsum est quod numquam deest: ex intimo venit, et simul affectivus, cognitivus, logicus et rationalis, instinctivus et amans est.

Et hic soli qui eum vere tractare possunt manent, ut semper, mulieres — tam integrae, tam aptae, ut eis etiam munus datum sit generationem humanam promovendi. (In aliis campis — biologico, cellulari — sunt etiam mares qui pariunt. Sed hoc aliud genus communicationis est.)

Cetera omnia quae hic non tractavi experientiae cuiusque relinquo — haec est optima pars eius quod sumus.

Informatio me ludi admonet quem pueri ludere solebamus: omnes in circulo, primus verbum in aurem proximi susurrat, et per ordinem duodecim personarum transit. Quod in altero fine exibat plerumque tumultus risus erat.

Ludus uno verbo aut tota sententia agi poterat, et hoc accidebat:

Incipe a VIVET, et duodecim transitibus post verbum quod in altero fine exibat erat MORIETUR.

Incipe a sententia ut OMNES SCIEBAMUS EUM VICTURUM ESSE, et duodecim transitibus post redibat ut OMNES SCIEBANT EUM MORTUUM ESSE, EXSEQUIAE DIE 12 HORA 12.00. Ha ha ha hae.

Ita prorsus video quomodo hodie instrumenta communicationis informationem moveant — eadem prima sententia de eadem re ab aliis atque aliis diariis aliter refertur. Quod ludum puerilem putabamus re vera est amara veritas de industria informationis

ubi nulla iam differentia est inter tabernam diariorum et officinam diurnariorum.

Denique duae res unum filum communicant — ambae filiae eiusdem originis primitivae sunt. Satis est spectare quomodo homines se vestiant.

Bene legas.

Ferdinando